

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

slår videre at ændre de betingelser, under hvilke de udsendte eksportstipendiater arbejder, således at stipendiaterne får adgang til samtidig med deres øvrige virksomhed at gøre forretninger for danske firmaer. Regeringen vil arbejde videre med disse spørgsmål og tage de enkelte konkrete indstillinger fra udvalget op til overvejelse og afgørelse.

En udvidelse og udbygning af erhvervslivet, således at det kan løse den dobbelte opgave at forøge eksporten og beskæftige den store tilgang til arbejdsmarkedet, vil formentlig kræve meget store investeringer. Regeringen har iværksat en undersøgelse for at få tilvejebragt en oversigt over de offentlige investeringsopgaver, som vil foreligge indenfor de forskellige styrelsesgrene i de kommende år, herunder også behovet for trafikmæssige investeringer i broer, veje m. v. Det er tanken at søge denne opgørelse over de offentlige investeringsopgaver suppleret med et skøn over investeringsplanerne i det private erhvervsliv. Denne sidste undersøgelse vil formentlig kunne foretages som led i det fælles arbejde, administrationen og erhvervsorganisationerne udfører i arbejdsmarkedskommissionen. Før disse undersøgelser er tilendebragt, er det ikke muligt at danne sig noget klart billede af de kommende investeringsopgaver. Det er imidlertid mit foreløbige indtryk, at omfanget af de investeringsopgaver, som foreligger, er meget stort, så stort, at der næppe kan blive tale om at gennemføre samtlige foreliggende planer.

En af opgaverne bliver altså at holde igen på visse mindre vigtige investeringer for at skabe plads til dem, der skønnes at have højere prioritet. Disse sidste vil formentlig først og fremmest blive investeringer i erhvervene, specielt i eksportvirksomheder og i sådanne virksomheder, som skal kunne konkurrere med importerede varer. Hertil kommer offentlige investeringer, som tjener til at forøge det danske samfunds økonomiske effektivitet. Det drejer sig f. eks. om el-værker, gasværker og kommunikationsmidler.

Udover de her nævnte to hovedopgaver for den økonomiske politik rejser den omtalte udvikling i befolkningen andre problemer, som på sin vis er lige så betydningsfulde. Jeg tænker her på uddannelsen af

det forøgede antal unge, som søger ind på arbejdsmarkedet. Det er jo således, at antallet af lærepladser og, kan man tilføje, antallet af pladser på de højere undervisningsanstalter ligger ret fast fra år til år. Forøgelsen af de unge årgange vil derfor ikke af sig selv blive fordelt i samme forhold som hidtil mellem faglærte og ufaglærte. Man må tværtimod regne med, at hele forøgelsen af de årgange, som kommer ind på arbejdsmarkedet, må blive ufaglærte, hvis ikke der i tide træffes forholdsregler til at give dem en faglig uddannelse. Der er her tale om et problem af den allerstørste betydning for de pågældende unge, hvis erhvervsmuligheder bliver stærkt begrænsede, hvis de ikke får en faglig uddannelse. Men også det øvrige samfund har en afgørende interesse i, at arbejdere, som skal beskæftiges i de virksomheder, som må konkurrere med udlandet, har den bedst mulige tekniske uddannelse.

Det er vigtigt, at hele dette problem tages op til behandling meget snart, således at det kan være løst, inden de store årgange begynder at melde sig på arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne fremhæve, at det ikke er sikkert, at disse uddannelsesproblemer i overgangsperioden lader sig løse på rent traditionel basis.

Jeg har med disse bemærkninger søgt at give et foreløbigt indtryk af de økonomiske problemer, der efter regeringens opfattelse vil blive de væsentlige. Det internationale konjunkturbarometer står på foranderligt, og vor opgave er at føre en politik, der gør tilpasning mulig, uanset hvad side barometerpilen svinger ud til. Det mål, vi tilstræber, vil i alle tilfælde blive det samme: den størst mulige produktive beskæftigelse og dermed muligheder for voksende levestandard for hele befolkningen.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring og forlængelse af lov nr. 210 af 23. april 1949 om regulering af bymæssige bebyggelser.

Valgt blev: Kai Jensen, Ingvard Dahl, Ove Hansen, Urban Hansen, Kjældgaard, Holger Larsen, Th. Mikkelsen, Peter Nielsen, Paa-